

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0297

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS- 1936/835.3/2-2014

V Praze dne 15.9. 2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, kterou podala ukrajinská státní občanka

– **Ukrajina**, trvale byter..

takto:

žádosti výše jmenované o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

Žadatelka podala dne 11.12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 7.2. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra svým usnesením o přerušení správního řízení ze dne 8.7. 2014 žadatelku předvolalo k jednání na Ministerstvo vnitra, když její osobní účast v řízení byla shledána nezbytnou. Současně jí v rámci v něm uvedené informace o zahájení správního řízení podle ust. § 44 správního řádu a § 10 odst.4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a dále poučení o právu nahlížet do spisu, navrhopat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, správní orgán vyzval, aby mu při jednání doložila v daném usnesení konkrétně uvedené dokumenty.

Žadatelka se v určený den na Ministerstvo vnitra dostavila, správnímu orgánu převážnou většinu po ní požadovaných dokumentů doložila. Zbývající dokumenty zaslala pak ve lhůtě, která jí byla dodatečně určena.

V průběhu správního řízení byly zjištěny následující skutečnosti.

Žadatelka, tehdy vdaná za ukrajinského občana, přicestovala do České republiky v roce 1998, kdy zde založila Cestovní kancelář s předměty podnikání – zprostředkování obchodu a služeb, realitní činnost, správa a údržba nemovitostí,

16

od roku 2013 rovněž s předměty podnikání - činnost účetních poradců, vedení účetnictví, vedení daňové evidence, a pedikúra , manikúra. V roce 2007 živnost přerušila. V roce 2008 nepodnikala, neplynuly jí tak z podnikání žádné příjmy. V období let 2008 až 2012 byla žadatelka jednatelkou a společnicí v obchodní společnosti s.r.o.. Společnost se zabývala školící činností a nákupem a prodeje v oblasti manikúra a pedikúra. Dle vyjádření žadatelky jí z podnikání v rámci této společnosti neplynuly téměř žádné příjmy, většina zisku byla vracena zpět do chodu společnosti. V roce 2010 byla žadatelka několik měsíců zaměstnána jako prodejce pojištění. Od ledna roku 2013 opět žadatelka podniká na základě živnostenského listu. V této souvislosti uvedla, že její příjmy v letech 2006 až 2012 nedosahovaly takové výše, aby byla u zdravotní pojišťovny registrována v kategorii OSVČ, proto zde byla vedena jako osoba bez zdanitelných příjmů. Přesto v ČR v roce 2007 zakoupila na hypotéku rodinný dům s velkou zahradou. Ke zdrojům jejích finančních příjmů se vyjádřila tak, že po celou dobu jejího pobytu v ČR jí podporují její příbuzní (nesdělila jací) a zároveň jí plynuly příjmy z pronájmu části uvedené nemovitosti, která je celá v jejím výlučném vlastnictví. Část této nemovitosti prý pronajímala do roku 2013. Od toho roku zde žije její dcera s přítelem a zároveň její přítel, přičemž se všichni podílejí na splácení hypotečního úvěru. Tato svá tvrzení však ničím neodložila. K tomu se pouze dodává, že její dcera nastoupila do zaměstnání až v červnu tohoto roku, a to s měsíční mzdou 8.500,- Kč brutto. Není tedy zřejmé, z jakých finančních prostředků dcera přispívá na hypotéku. Z uvedeného lze učinit závěr, že žadatelčiny zdroje příjmů jsou zcela netransparentní.

Odbor azylové a migrační politiky MV potvrzuje, že žadatelce byl v ČR povolen trvalý pobyt od 30.3. 2006, s vízovými pobyty nad 90 dnů od 1.11. 2000 do 8.11. 2004, a dlouhodobým pobytem od 9.11. 2004.

V roce 2002 se žadatelka na Ukrajině rozvedla. Její devatenáctiletá dcera žijící rovněž v České republice, nabyla v letošním roce na základě prohlášení podle § 35 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, české státní občanství.

Z předložených dokladů týkajících se zdravotního pojištění vyplynulo, že žadatelka v letech 2006 až 2012 hradila platby na povinné zdravotní pojištění se zpožděním, čímž její dluhy na pojistném místě dosahovaly částek v řádu několika tisíců korun, v roce 2009 dokonce její dluh dosáhl částky 11.569 Kč a penále ve výši 2.201 Kč. Toto penále jí bylo dne 12.7. 2010 prominuto. Přesto žadatelka i v následujících letech hradila zdravotní pojištění opožděně. Z uvedeného lze učinit jednoznačný závěr, že žadatelka dlouhodobě opakovaně porušovala své povinnosti stanovené zvláštním právním předpisem upravujícím povinné zdravotní pojištění.

Žadatelka splňuje podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst.1 písm.a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť má v České republice povolen trvalý pobyt delší pěti let ke dni podání žádosti a po tuto dobu se na jejím území převážně zdržuje.

Pokud jde o podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.b) citovaného zákona, tj pozbytí dosavadního státního občanství, správní orgán konstatuje, že s odkazem na

ustanovení § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky, se její splnění nevyžaduje.

Z trestního rejstříku vyžádaného správním orgánem z moci úřední je patrné, že žadatelka nebyla v posledních pěti letech (ani nikdy předtím) v ČR pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin, čímž splňuje rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhl. MŠMT č. 137/1993 Sb., pak vyplývá, že žadatelka pohovorem prokázala znalost českého jazyka, a splňuje tak i podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) výše citovaného zákona.

Jak je však podrobně uvedeno výše, žadatelka opakovaně porušovala své povinnosti na úseku zdravotního pojištění, a nespĺňuje tudíž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.e) předmětného zákona. Uvedenou podmínku lze s odkazem na ust. § 11 odst.4 daného zákona prominout žadateli, jehož případ by byl shledán hodným zvláštního zřetele. U žadatelky se však dle názoru správního orgánu nejedná. Žadatelka porušovala zvláštní právní předpisy na úseku zdravotního pojištění dlouhodobě, na jejím chování v tomto směru nic nezměnila ani skutečnost, že za ně byla penalizována a penále jí bylo ze strany zdravotní pojišťovny dokonce prominuto. Žadatelka žije v České republice téměř patnáct let, avšak za celou tuto dobu si neosvojila své povinnosti na tomto úseku. Navíc, jak je rovněž uvedeno výše, žadatelčiny zdroje finančních příjmů jsou netransparentní a správní orgán má o nich důvodné pochybnosti.

Za těchto okolností správní orgán žadatelce splnění uvedené podmínky neprominul. K tomu je třeba doplnit, že podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda toho kterého žadatele přijme do státního svazku ČR. Žadateli tak nemusí být státní občanství uděleno ani za předpokladu, že všechny zákonem stanovené podmínky splňuje, natož pak tehdy, pokud některou z nich nespĺňuje, byť by i splňoval některých ze zákonných důvodů pro její případné prominutí, když na prominutí splnění jakékoliv zákonné podmínky ani na udělení státního občanství ČR není právní nárok. Toto stanovisko MV je podepřeno i usnesením Ústavního soudu čj. IV.ÚS 586/99ze dne 8.3. 2000, resp. usnesením Ústavního soudu čj. II. ÚS 624/06 ze dne 17.5. 2007, na které tímto správní orgán odkazuje.

Na základě všech výše popsanych skutečností rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministroví vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy